

Деметрий, Елена и Хермия се събуждат и скачат./

Здравейте,

приятели, - и тоя празник мина!

*а вий все тъй сескираш от двача.*

ЛИЗАНДЪР. -

Простете, господарю.

*а вий все тъй сескираш от двача.*

/Коленичи - всички други също коленичат

пред Тезей./

ТЕЗЕЙ. -

Моля,

станете всички. Знаем, че бяхте

съперници и врагове, но как

стана, че между вас сега цари

приятелство, че ревността

е тъй далеко от омразата,

че си приятел до врага

и вече се от зло не плаши?

ЛИЗАНДЪР. -

Неясно някак, господарю,

заставен съм да отговарям,

защото аз съм сънен още...

Кълна се, че не знам как

дошъл съм тук... Сега си спомням:

със Хермия дойдохме двама -

ний искахме да се избавим

от строгостите на закона!

ЕГЕЙ. -

Напразно думи, господарю -

законът ни да се изпълни!

Те се опитали да бягат -

и да лишат и двама нас -

Деметрий - от жена, а мене,

от правото да дам съгласие

съпруга да му стане тя!

ДЕМЕТРИЙ. -

Елена, господарю, ми откри,